

TESTIMONY ID: 1583

AGE: 32

AGE RANGE: 31-35

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Mykolaiv region

OCCUPATION STATUS: Never occupied

FORCIBLY DISPLACED: no

FAMILY TRAUMA: Holodomor

EDUCATION: complete secondary education

DATE OF TESTIMONY: 2023-05-20

DATE RANGE: 2023 Spring

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

Good evening. I am [NAME1] from the Mykolayiv region. In 2020, I was diagnosed with cancer and there was no way I could get pregnant. It was trouble on trouble. My relationship with my parents was also not very good. In general, everything was terrible. I got a job working in a cafe (the owners are Turks) and that's how life went. To be honest, feeling the illness inside me and the absence of a child in my life at that time, it felt like I "killed" everything. I didn't care about anything. I lived out, in my opinion what was left to me. But suddenly...this war started. It was unexpectedly and sudden for the vast majority of my compatriots. I adore my [CITY1], my Ukraine! As cynical as it may sound, it was the fact that an enemy who had always pretended to be a friend attacked and bombarded my country that made me fight. My parents sold the dacha, which was not worth much even before the war, and sent me for treatment. After 14 "chemo" courses, I went for corrections. The nurse who put me on drips is a nice guy named [NAME2]. I was surprised by his attention to me, not just as a patient because of the way I looked at that moment. I was a full, sick girl. But he supported me, cheered me up, and reassured me despite the fact that there was a war going on in our country with him. When the scum destroyed the electricity of my country, in addition to the normal needs of people, there was also, as they say now, an object of critical infrastructure - hospitals. When our "fraternal people" bombed our TPS, etc., they wondered about the fact that there are hospitals where people cannot survive without certain procedures. And these procedures are carried out with equipment that works on current, and if there is no light, people will DIE!

How many "Nazis" did the Racists defeat when in one ward they did "chemo" to me, another girl underwent dialysis, and one child's lungs were cleaned with some kind of apparatus!? All this was from one outlet! War is always a pain that includes suffering and death. But Russia is waging a "dirty" war with us. There have probably never been such wars in history. Do the people in Russia really think or believe that there are Nazis on trucks in [CITY1], [CITY2], [CITY3], [CITY4], and all over the rest of my Ukraine!? If they do, I wonder at their stupidity. Sorry for the extra emotions.

If it weren't for my parents and [NAME2], I wouldn't be writing this text now, at the same time reminding my daughter [NAME3] to eat. Yes Yes!!!

[NAME2] and I got married. We already have a daughter, [NAME3].

Who says that miracles do not happen!? I would argue with them! Of course, I was not completely cured but I decided to live, and now I have meaning.

I don't know how much God has measured for me, but I will definitely wait for my husband to come home and live until the day when the Supreme Commander-in-Chief of Ukraine announces our VICTORY! It will be very soon! Glory to Ukraine!!!

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 1583

ВІК: 32

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 31-35

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Миколаївська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ: Не були окуповані

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Ні

ОСВІТА: середня

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2023-05-20

Проміжок часу: 2023 Весна

ОПИШІТЬ СВОЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Доброго вечора. Я [ІМ'Я1] із Миколаївської області. У 2020 році у мене діагностували онкологію + я ніяк не могла завагітніти. Віда на біді. З батьками стосунки склалися не дуже. Загалом все було погано. Я влаштувалася працювати в кафе, (господарі турки). Так життя і йшло. Якщо чесно, то відчуюючи хворобу всередині себе і відсутність на той момент дитини в моєму житті, я на все "забила" Мені було вже все одно на все, я доживала те, що, на мою думку, мені залишилося. Але раптом...

Раптом розпочалася ця війна. Зненацька, раптово для переважної більшості моїх співвітчизників. Я обожнюю свій [MISTO1], свою Україну! Як би це цинічно не було, але саме те, що ворог, який весь час видавав себе за друга, напав і бомбардує мою країну, змусив мене боротися. Мої батьки продали дачу, яка і до війни коштувала небагато і відправили мене на лікування. Після 14 курсів "хімії" я пішла на виправлення. Медбрат, який ставив мені крапельниці, симпатичний хлопець звать [IM'Я2]. Я була здивована його увагою до мене, не як до пацієнта, виходячи з мого стану, з того, як я на той момент виглядала. Нудна, хвора дівчинка. Але він підтримував мене, веселив, заспокоював, незважаючи на те, що у нашій з ним країні йшла війна.

Коли ці мразі знищували електрику моєї країни, крім звичайних потреб людей, є ще й, як зараз кажуть, об'єкт критичної інфраструктури – лікарні та госпіталі. Коли наш "братський народ" бомбардував наші ТЕЦ і т.п., вони замислювалися про те, що є лікарні, в яких люди не можуть вижити без певних процедур. А ці процедури проводять апаратурою, яка працює від струму і якщо не буде світла, то ці люди ПОМРУТЬ!

Скільки "нацистів" рашисти перемогли, коли в одній палаті мені робили "хімію", іншій дівчинці робили діаліз, а дитині якимось апаратом очищали легені!? І це все з однієї розетки! Хтось цих мразей просив нас звільняти!? Війна завжди біль, страждання, смерть. Але Росія веде з нами "брудну" війну. Напевно, таких воєн ще не було в історії. А народ у Росії реально думає чи вірить, що в [MISTO1], [MISTO2], [MISTO3] [MISTO4], та у всій моїй Україні нацисти на бандеромобілях!? Тоді я дивуюсь їхній тупості. Вибачте за зайві емоції. Ну та гаразд.

Якби не батьки та [IM'Я2] то я б не писала зараз цей текст, одночасно нагадуючи донечці [IM'Я3], щоб вона їла. Так Так!!! У нас із [IM'Я2] "закрутилося", ми одружилися. У нас уже є донька [IM'Я3]. Хто скаже, що чудес не буває!? Я з ним посперечаюсь! Звичайно ж, я не вилікувалась до кінця. Але я вирішила жити та тепер маю сенс.

Я не знаю скільки Бог мені відміряв, але я обов'язково дочекаюся чоловіка додому і доживу до того дня, коли Верховний Головнокомандувач України оголосить про нашу ПЕРЕМОГУ! Це буде дуже скоро! Слава Україні!!!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.